

en betydelig Forøgelse af Arbejdet. Jeg behøver jo kun at nævne Loven af 20de April 1888 om Underholdsbidrag til vægte Børn; det er en Lov, som har medført et meget stort, et meget betydeligt Arbejde for Sogneraadformændene. Smid- lertid er det jo ikke alene de vedtagne Love, der ere Skyld i Forøgelsen af Arbejdet, men ogsaa rent administrativt kræves der langt flere Dplysninger og Indberetninger fra Sogneraadene, end det tidligere har været Tilfældet. Jeg kan saaledes minde om, at Krigsministeriet i de senere Aar har forlangt Indberetninger om Beholdningerne af Sæd, Hø, Halm o. s. v. paa en enkelt bestemt Dag i Aaret. Alene dette medfører slet ikke saa lidt forøget Arbejde. Dertil kommer jo, at der er al Udsigt til, at Arbejdet for Sogneraadene og for Sogneraadformændene yderligere vil blive forøget i den nærmeste Tid; i alt Fald pege jo enkelte af de Love, der ligge paa Tingets Bord, tydelig i den Retning. Over for dette Spørgsmaal nærer jeg i og for sig ingen Betænelighed. Jeg tror, at det er nødvendigt at faa Sogneraadene med, naar der skal føres Fremfærd ud i Livet. Jeg nærer ingen Betænelighed, forudsat at der, som jeg før tillod mig at bemærke, tildeles Sogneraadene en i Forhold til deres Arbejde tilhørende Ret og Selvstændighed. Det er jo i den Retning, det foreliggende Lovforslag gaar; idet det deri foreslaas at give Sogneraadene Ret til at lønne deres Formænd med en Begrænsning af 25 Ore pr. Menneske i Kommunen; ud over dette Beløb kræves jo Amtsraadets Samtykke. Jeg vil nu tilstaa, at jeg langt hellere vilde have set, om Lovgivningsmagten fuldstændig frit overlod dette Spørgsmaal til Sogneraadenes egen Afgørelse. Jeg mener, at det vilde være det rigtigste at vise Sogneraadene den Tillid at lade dem afgøre dette Spørgsmaal uden noget som helst Baaud eller Begrænsning. Jeg kan i alt Fald ikke se, at der skulde være Fare derved. Vi maa jo dog huske paa, at gennemgaende er det rolige og beständige Mænd, der omkring i Landet sidde i Sogneraadene, og skulde vi da ikke have saa megen Tillid til dem, at vi kunne sige til dem: I kunne uden noget som helst Baaud eller Begrænsning lønne eders Formænd, som I ønske, betal ham for hans Arbejde i Kommunens Tjeneste! De ere jo bedst i Stand til at bedømme det. Men hvis det ikke skal kunne lykkes at gennemføre Forslaget i den Form — og efter de Udtalelser, vi nu hørte fra den højtærede Indenrigsminister, er der jo grumme lidet Udsigt dertil — vil jeg for mit Vedkom-

mende sige, at Hovedsagen for mig er, at vi komme overens om en Form, hvorved vi komme ud over de uheldige Forhold, som raade nu for Tiden, og som ere blevne endnu uheldigere ved en Skrivelse fra Indenrigsministeriet af 11te September 1890. Jeg vil haabe, at den højtærede Indenrigsminister ved nærmere at forhandle dette Spørgsmaal vil stille sig lidt mere velvillig over for Sagen, end det har faaet Udseende af i Dag. Jeg vil haabe, han vil gøre det for Kommunernes egen Skyld; jeg tror, at Kommunerne ere grumme daarlige tjente med, at de ikke ville være i Stand til at bevare en dygtig Formand i Kommunens Tjeneste. Jeg haaber derfor som sagt, at den ærede Minister vil stille sig velvillig over for Sagen dels for Kommunernes egen Skyld, men dels ogsaa i Betragtning af Sandheden af det gamle Ord, at en god Arbejder er sin Løn værd. Jeg skal tillade mig at gøre en enkelt Bemærkning til den højtærede Indenrigsminister. Han udtalte, at Formandsstillingen i Sogneraadet var en Vrespost, og at den som saadan ikke burde lønnes. Jeg maa tilstaa, at jeg ikke rigtig forstaaer den højtærede Ministers Stilling her i dette Punkt. Den Slutning forekommer mig nemlig at være lidt forkert, særlig naar jeg ser hen til den Post, som den højtærede Minister selv indtager. Jeg skulde dog mene, at det er en af de højeste Vresposter, der kan tænkes at blive tildelt en Mand; men derfor at gaa ud fra, at Ministerposten skulde være ulønnet, forekommer i alt Fald mig at være temmelig urimeligt. Hvis den højtærede Minister derfor fastholder, at Vresposter ikke bør lønnes, saa mener jeg, at naar en Formand i et Sogneraad ikke bør lønnes, maa det Princip jo gøres gældende paa alle andre Omraader. Jeg ønsker nærmere at høre en Udtalelse fra den højtærede Minister om dette Spørgsmaal.

Broctenhjums-Schaft: Ja, den højtærede Indenrigsminister har allerede nærmere henvist til Kommunallovens nuværende Bestemmelser, som jo gaa derpaa ud, at der hidtil er ydet Bidrag af Kommunkasserne med Amtsraadets Samtykke til Medhjælp for Sogneraadformændene, men heller ikke videre, altsaa for at dække de positive Udgifter, der opstaa for Formanden i Anledning af hans Forretninger. Men denne Lov gaar jo ud fra et ganske nyt Princip. Den gaar ud fra, at Formandsposten ligefrem skal have et Vederlag, ligefrem skal lønnes. Jeg er fuldkommen enig i, hvad der er udtalt af den sidste ærede